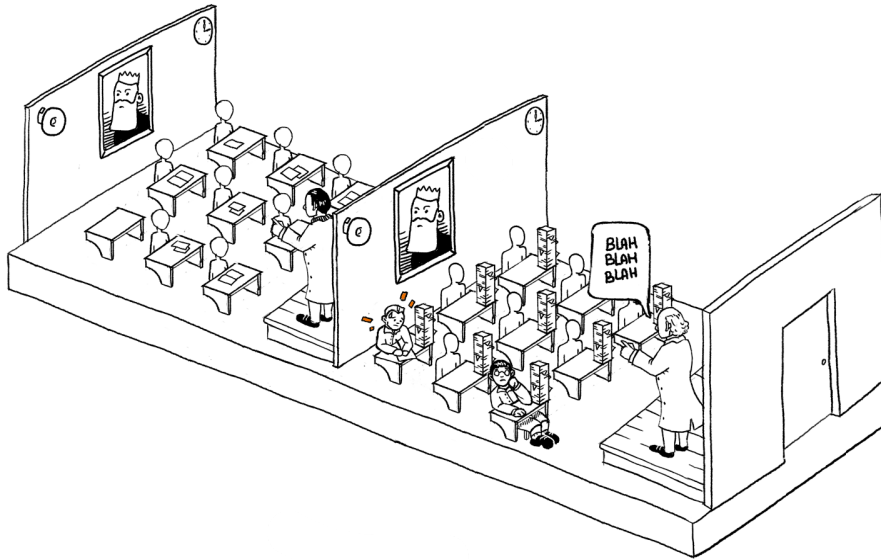

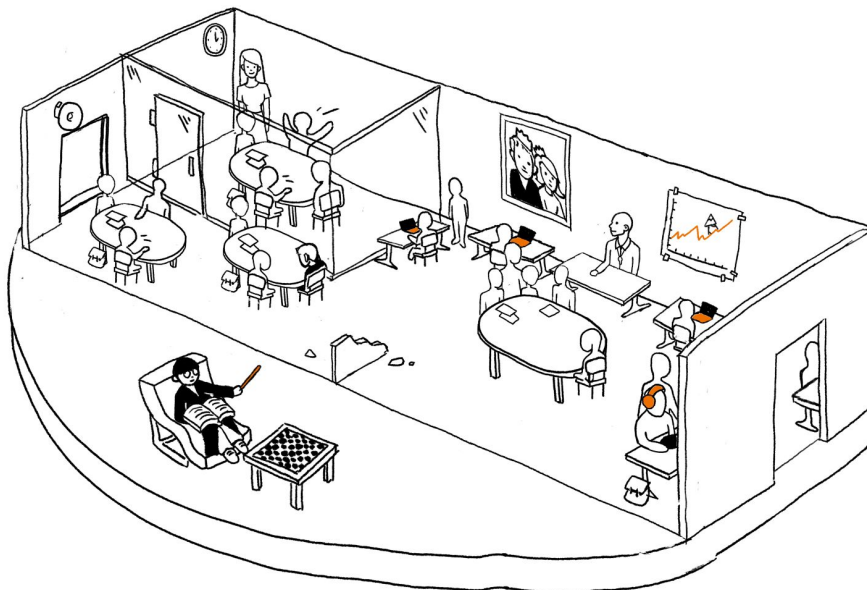
**SCHOOL
TRANS
FORMATION
LAB** | ALL STUDENTS
GOT TALENT

Αξίες ενός μετασχηματισμένου σχολείου

έκδοσης 2020-04

*Από τον πολιτισμό της κυριαρχίας,
στον πολιτισμό της συνεργασίας.*

5 αξίες αλλαγής

Έχουμε εντοπίσει 5 αξίες στις οποίες πρέπει να επιμείνουμε στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές για να ευνοήσουν την αλλαγή στάσης τους, κατά τη διάρκεια της μετάβασης. Αυτές οι 5 αξίες ανακαλούνται εύκολα από τους μαθητές και χρησιμοποιούνται καθημερινά ως οδηγός, ως κοινό λεξιλόγιο μαζί τους. Από την άλλη πλευρά, [οι αρχές λειτουργίας](#) είναι πιο πολυάριθμες και βοηθούν τους εκπαιδευτικούς να αποκτήσουν μια πιο συγκεκριμένη εικόνα μιας εργατικής μεταμορφωμένης τάξης.

1. Αριστεία

Έχοντας φιλόδοξους στόχους για μαθητές είναι ένα (αν όχι «το») κύριο χαρακτηριστικό των εκπαιδευτικών των οποίων οι μαθητές επιτυγχάνουν καλά ακαδημαϊκά αποτελέσματα. Αυτό έχει τεκμηριωθεί από πειραματική έρευνα σε δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικούς, για παράδειγμα από τον John Hattie ή από το Teach for America. Αυτή η φιλοδοξία συνδυάζεται με την αίσθηση του επείγοντος, γιατί υπάρχουν πολλά να κάνουμε.

Λίγοι καθηγητές ή γονείς παραδοσιακών σχολείων βρίσκονται σε μια «ανεκτική» αντίληψη της εκπαίδευσης. Θέλουν οι μαθητές να ξεπεράσουν τον εαυτό τους, ενώ σπάνια παρακινούνται να το κάνουν στη σχολική τους εκπαίδευση. Για αυτούς τους γονείς, η ομιλία «αν στα 9 δεν μπορεί να διαβάσει, δεν έχει σημασία, θα έρθει» δεν περνά.

Αντίθετα, η αριστεία είναι σε θέση να κάνει μια πραγματική προσπάθεια (επομένως με μια επώδυνη πτυχή) εδώ και τώρα, προκειμένου να επιτύχει έναν πιο μακρινό αλλά επιθυμητό στόχο. Αυτή η ικανότητα για την προσπάθεια είναι πιο σημαντική από το τελικό αποτέλεσμα του μαθητή ή των συμμαθητών του.

Όταν προτείνουμε σε ένα παραδοσιακό σχολείο να μετασχηματιστεί, είναι σημαντικό να εγγυηθούμε αυτήν την αξία της αριστείας εξηγώντας καλά ότι δεν πρόκειται για φιλτράρισμα (ελιτισμός), αλλά για να ωθήσει κάθε μαθητή να ξεπεράσει τον εαυτό του. Δεν μπορούμε να επιτύχουμε καλά αποτελέσματα με μαθητές τους οποίους ενδυναμώνουμε χωρίς να τους μεταδώσουμε αυτήν τη φιλοδοξία για αριστεία.

2. Το διδακτικό λάθος

Η πρόοδος απαιτεί την έξοδο από τη ζώνη άνεσής μας προκειμένου να έχουμε μια αρκετά δύσκολη μάθηση. Η έξοδος από τη ζώνη άνεσής μας συνεπάγεται συχνά με λάθη αρχάριων. Για να ενθαρρυνθούν οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί έτσι ώστε να μετακινηθούν από τη ζώνη άνεσής τους για να προχωρήσουν, είναι απαραίτητο να μειωθούν οι φόβοι τους να κάνουν λάθη. Ένα σφάλμα δεν είναι πλέον σφάλμα, αλλά ενημερωτική πληροφορία για την πρόοδο. Το 3/10 είναι καλά νέα, ότι βρισκόμαστε στην εγγύς αναπτυξιακή μας ζώνη.

Για τον εκπαιδευτικό που ηγείται δίνοντας το παράδειγμα, αυτό σημαίνει πρόθυμα να πείτε «Δεν ξέρω», ή καλύτερα ακόμα «Έκανα ένα λάθος», ή ακόμα καλύτερα «Ζητώ συγνώμη επειδή έκανα ένα λάθος».

Το διδακτικό λάθος είναι η βάση της νευροψυχολογικής έρευνας όπως αυτή της Carol Dweck. Μερικά παιδιά είναι περίεργα για τα λάθη τους και δεν συσχετίζουν ένα αποτέλεσμα με αυτό που είναι. Αντίθετα, συνδέουν τα αποτελέσματά τους με τις προσπάθειες που παρέχουν. Αυτή η ικανότητα είναι πιο προγνωστική από το IQ για τη μελλοντική επιτυχία του παιδιού. .

*Errare humanum est,
perseverare diabolicum*

3. Ενδυνάμωση

Ενδυνάμωση, ή «αυτονομία και ευθύνη», θέτει τους ρόλους πίσω στη θέση τους. Δεν μπορείτε να διδάξετε κάποιον. Στην καλύτερη περίπτωση, μπορούμε να του προσφέρουμε αργαλεία που του επιτρέπουν να μάθει. Το να απαιτείτε από τους μαθητές να ακούσουν ομιλίες και οδηγίες όλη ημέρα, δεν θα ενισχύσει την αίσθηση ευθύνης τους να μάθουν. Κάνοντάς τους οδηγούς στη μάθη τους θα ενισχύσει την ελεγκτικότητά τους και συνεπώς το εγγενές τους κίνητρο.

Η φυσική συνέπεια για τους εκπαιδευτικούς είναι να αφήνει τους μαθητές του ελεύθερους. Πρέπει να μάθει να κάνει λιγότερα μόνος του και να αναθέτει περισσότερα στους μαθητές. Στην αρχή, έχει την αίσθηση ότι χάνει τον έλεγχο. Δίνει στον μαθητή την ελευθερία να επιλέξει «πώς θα μάθει» για να διαμορφώσει εκ νέου τους στόχους.

Η ενδυνάμωση βγάζει τον μαθητή (και τον εκπαιδευτικό) από τη θέση του θύματος, όπου οι ατυχίες του μπορούν να οφείλονται μόνο σε εξωτερικούς παράγοντες: είναι επειδή το μάθημα είναι πολύ σκληρό, ή επειδή είμαι σε κακό σχολείο ή επειδή ... Δεν μπορώ να δεχτώ ότι αυτό οφείλεται σε ένα δικό μου λάθος συμπεριφοράς, καθώς δεν γνωρίζω ακόμη ότι ένα λάθος δεν είναι λάθος (δεύτερη αξία). Αντιθέτως, η ενδυνάμωση μου επιτρέπει να πω, *όχι δεν είμαι θύμα και ναι μπορώ να κινητοποιήσω τον εαυτό μου για να βελτιώσω την κατάστασή μου.*

4. Αμοιβαία Βοήθεια

Ο εκπαιδευτικός δίνει πολύ λιγότερες εξηγήσεις στην ομάδα και οι μαθητές συχνά εξηγούν το υλικό ο ένας στον άλλο κατά την αμοιβαία διδασκαλία. Η εξήγηση ενός θέματος που έχει κατανοηθεί επιτρέπει στον μαθητή να αγκαλιάσει την κατανόηση και να αναπτύξει τη στρατηγική έκφρασης. Με αυτόν τον τρόπο, κάθε μαθητής έχει έναν ιδιωτικό «δάσκαλο», αρκετές φορές την ημέρα.

Η εξάσκηση της συλλογικής μάθησης, η βοήθεια άλλων ανθρώπων στην επίτευξη των στόχων τους είναι μέρος της εξίσωσης προς τη συλλογική αυτονομία (3^η αξία). Είναι να αγκαλιάσει το επιστημονικά αποδεδειγμένο γεγονός ότι ο εγκέφαλος του homo sapiens είναι ενσύρματος, παρακινείται από κοινωνικές αλληλεπιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων των μαθησιακών του δραστηριοτήτων.

Για παράδειγμα, εάν η ψηφιακή τεχνολογία είναι ένα εξαιρετικό μέσο ενδυνάμωσης, φυσικά παραμελείται από τους μαθητές όταν ανταγωνίζεται την ομότιμη μάθηση. Η ενδυνάμωση λαμβάνεται με πολύ πιο συνεργατική παρά ανταγωνιστική διάσταση.

Αυτή η καθημερινή αμοιβαία βοήθεια θα ενισχύσει δραματικά τη συνοχή και την ευγένια της ομάδας.

5. Η ευγένεια

Η αγάπη είναι το καύσιμο της αριστείας. Με τον προμετωπιαίο φλοιό τους λιγότερο ανεπτυγμένο, τα παιδιά και οι έφηβοι είναι πιο συναισθηματικά όντα, πιο αυθόρμητα από τους ενήλικες. Η συναισθηματική ασφάλεια διευκολύνει σημαντικά τη μάθηση. Το σχολείο αφιερώνει χρόνο για να αντιμετωπίσει ψυχολογικά προβλήματα και κοινωνικά προβλήματα, ακόμα κι αν εισάγονται από το σπίτι.

Σε αρμονία με την αξία # 2, τα λάθη αντιμετωπίζονται ειρηνικά, χωρίς έννοια του σφάλματος. Το λεξιλόγιο και ο τόνος του εκπαιδευτικού εμπεριέχουν συγκράτηση και δικαιοσύνη, για παράδειγμα τονίζοντας "κάνετε ..." και όχι "είστε ...".

Τέλος, το σχολείο υποστηρίζει συλλογικά (εκπαιδευτικούς και μαθητές) την εκπαιδευτική αποστολή γνωρίζοντας ότι είναι αναποτελεσματικό να την αποσυνδέσουμε από τη διδασκαλία. Η εκπαίδευση γίνεται κυρίως με παραδείγματα. Εάν ελπίζουν ότι οι μαθητές είναι ήρεμοι και ειλικρινά συμπαθητικοί μεταξύ τους, η εκπαιδευτική ομάδα πρέπει να δώσει ένα παράδειγμα μεταξύ των μελών της και με τα παιδιά.